

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

за пів рік 20 кор.
за рік 40 кор.
за чверть року . . . 5 кор.
за місяць 1-70 кор.

За границею:

пів рік 16 рублів
або 36 франків
за рік 32 рублів
або 72 франків

Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАНА

»Вареш ми очі і душу ми вареш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — В Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Давидовського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсманна.

Рукописи звертає злише напередні застереженя. — Реклямації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Наслідки провокації.

Польські дневники ударили на великий алярм з причини події, яка стала ся в Сколю. В сій гірській містині чисто рускої околиці устроїли львівські польські «Соколи» окружний злет, очевидно для провокації руского населеня. На боїщи поставлено трибуни, уборні і триумфальні брами. Рано перед злетом в неділю, найдено уборні і трибуни здемольовані а триумфальні брами підрізані і звалені. Польські дневники твердят, що се вчинили члени доокресних «Січий». Надто тої самої ночі убито поставленого до стереження боїща вартівника Чайковського, якого наїшли відтак в кирниці з кількома ранами на голові. Слідство викаже, о скілько се убиство, приписане польськими дневниками також «Січовикам», стоїть в звязи з попередною подією. Належить перше ствердити подробиці факту, які польська праса представляє наскрізь тенденційно.

І так підносить, що стовпи обох триумфальних брам були підрізані тільки до половини і мали завалити ся доперва під напором товпи, та спричинити нещастя більших розмірів; тільки випадково вітер завалив приготовану в сей спосіб пекольную машину. Тимчасом всякий знає, що кожде стоячо дерево стинає ся в той спосіб, що підрізує ся єго скісно до такої міри, щоби оно почало хитати ся, а відтак валить ся єго так, що решту ломить падаюче дерево своїм тягаром. Отже про якусь пекольную машину не може тут бути бесіди і не вітер завалив стовпи, а напевно самі демонстранти, підрізавши їх.

Нема сумніву, що знищене сокільсько-го боїща мало значінє політичної контрдемонстрації против інвазії польських «Соколів» в скільські гори. Не перший раз се діє ся в Австрії, а пригадаємо тільки німецько-італійські ексцеси в Інсбруці, чесько-німецькі в Берні, а недавно заповідавши ся німецько-чеські в Мариенбаді. Та в Мариенбаді власти запобігли сумним наслідкам такої списи в сей спосіб, що почувши протест Німців і їх грозьбу контрдемонстрації против інвазії Чехів до німецького Мариенбаду — закартали зїзд чеських «Соколів». В Сколю власти поступили на жаль инакше. Загально було відомо, що скільська околиця вважала злет «Соколів» за інвазію і провокацію з польської сторони, що відгрожувано ся контрдемонстрацією і в сій цілі скликано зїзд «Січий» до Синевідска, однак староство заборонило зїзд місцевих «Січий», (замість злету замісцевих, львівських польських «Соколів»), а заінаугуровані приватні збори розгнали жандарми. Що се зле примінені средства успокоєня обуреної опінії населеня — показало ся в наслідках.

Бо і справді руска опінія мала чим обурювати ся зі згляду на тенденцію і значінє того злету «Соколів». Досить навести одну з дописий Slow-a polsk-ogo, щоби пересвідчити ся, що він мав значінє немов то обняти скільської землі під покров річипосполитої польської (!) репрезентованої в карних кадрах польських «Соколів».

«З правдивою радостію — пише корреспондент Slow a polsk-ogo — ми вирушили зі Львова. Однак се не тревало

довго. Вже в Стрию дійшла до нас вістка про проєктовані контрдемонстрації «Січи» лучно з місцевим населенем в Сколю. Говорено виразно про якесь убиство. По приїзді до Сколя сї вістки на жаль показали ся аж надто правдиві. Ото як річ мала ся:

«Січовики відгрожували ся, що против сокільського злету задемонструють чинно. Отже всі сподівали ся (!), що на приїзних другів нападуть (!), що будуть намагати ся розігнати їх (!), що зайдуть річи непожадані а прикрі, але в кождім разі.. явні».

«Виразно тут стверджено, що у Львові і в Стрию відомо вже було наперед про контрдемонстрацію «Січовиків». Які кроки поробили були власти на сю евентуальність, в якій іменно скількості сконсигновано жандармерию і військо — сего не знаємо, однак, що самі «Соколи» мусіли були приготувати ся на ті «непожадані а прикрі річи» — се не улягає сумнівови. Так отже се не була вже прогулька, а оружний наїзд на околицю з повною сьвідомістю грізних евентуальностей.

«Січ вибрала иншу тактику — пише дальше «валечни Сокул» — хитру і скриптоубийчу, яка не зносить денного сьвітла. В ночі з суботи на неділю коло 30 осіб, переважно місцевих або приїзних «Січовиків» тихцем підкрало ся до триумфальної брами, яку на честь приїзджуючих другів вибудовало скільське гніздо і під заслоною сумерків ночі порубано і рознесено цілу браму.

«Коло брами стояв на варті місцевий вартівник і лампар Чайківский. Чай-

Бред Гарт.

Скарб в лісі.

перевів М. Боднар.

(Дальше).

Коли Джек підніс очі від картки, вручила йому Маммі мале, паперове пуделочко, однак не отворив його сейчас, бо не був певний, чи знає муринака про таємницю; але вона заклікала задоволення: „Так, вже я сповнила щасливо своє припорученє. — Тепер стараюсь видобути ся з вашого табору як найскорше. Лишень кажіть мені, що маю виповнити, коли верну домів.“

Флемінг лекше віддихнув; „Прощу красенько подякувати панночці, а справу вже заберу в свої руки“, сказав вагаючись; „се значить, я —“

„Досить! вистарчає; більше не потребує. — Поручаюсь покірно“.

Великими кроками пішла Маммі до гостинця, а Флемінг отворив пуделко.

Були в нїм три золоті грудочки, що важили разом чверть унці. Що вони лишились в шпарах ушкодженого коритця, і він не завважав — можливе; так, але певно випало більше золота. Се вислід з одного коритця, чого він не сподівався. Йому закрутила ся голова на саму згадку. Чи не пізнались на вартости сего відкритя Маммі та Катінка? Чиж провидінє не дало їм сеї тайни в руки, коли вони не пізнали ся на значіню єї. Вже мав бігти за муринокою та напімнути її до обережности, в тім впало йому на гадку, що збудить у неї підозрінє та інших наведе на сліди скарбу. Треба мовчати так довго, доки не повторить

своїх відвідин, а се станєсь як найскорше.

Однак як тут віддалити ся з табору, не кажучи своїм спільникам про свій намір? Він був за вірний, щоби задержати для себе сей щасливий случай; та відкритє не було ще певне. Може се тільки мале гніздо золота, що випорожнить ся або сейчас, або при найблизшій нагоді. Також не підприняв жадних «правних кроків», що забезпечувалиб йому посіданє. Можливо, що батько Катінки, або якийсь инший копач золота прийшов скорше, — в тім случаю висьміялиб його товариші, або вилаяли би задля його глупої байдужности; але не міг говорити також неправди.. Він рішив сказати, що відкликують його приватні справи.

(Дальше буде).

ківський відай і не намагався ставити опору „Січовикам“ але вже досить завинив, що бачив їх при „роботі“. На другий день найдено Чайківського убитого і утопленого в кирниці в ключчій позиції, з головою вистаючою над поверхню води, з 10 ранами від джаганів в черепі. Зразу не хотілося вірити, щоби се гидке убийство, сповнене на невиннім чоловіці в часі сповнювання його щоденних обов'язків, було ділом „Січи“ і стояло в зв'язи з проєктованою противсокільською демонстрацією. Однак так було в дійсності. Вже по полудни один із зловлених учасників січової демонстрації видав своїх товаришів в числі 20 з горою осіб, яко винник злочину убийства. Є се переважно представителі рускої інтелігенції, хлопів є не багато. Всіх їх мали замкнути під ключ.

«Убийство Чайківського викликало велике і пригноблюче вражіння на учасників вчерашньої прогульки. Настрій майже відразу споважнів. Знати було сю зміну серед учасників збірних вправ і серед видців, окружуючих боїще сокільського гнізда. Ми чули, що се була більше чим прогулька. Се була маніфестация польської культури (?), оживленої одноцільним внутрішнім духом, черпаючою сили в почуттю своїх обов'язків і в свідомості завдань, які чекають нас в сій часті Річипосполитої.(!)»

«А коли при кінці загреміла піснь „еще Польска“ — відбила ся она голошним гомоном в гарних, сокільських долинах і в серцях зібраних на боїщи Поляків. Бо ось співано єї в карних і тісних польських рядах повною груддю в тім пляхотнім (?) перечуттю, що будучина сеї землі (!) належати буде до людей світла і любови (? — себ то Поляків), а не до людей тьми і ненависти (! — себ то Русинів)».

При нинішних комунікаційних средствах і угодіннях не тяжко польському „Соколови“ робити злет і в Сколю і в Яремчу, а навіть в Жабю — однак з сего ще не виходить, щоби се єму було вільно робити, щоби було вільно провокувати Русинів в корінно руских околицях. Коли заказують ся рускі віча з огляду на можливе збурення другої народности, то тим більше такі злети „Соколів“ з національною політичною польською тенденцією в руских сторонах не повинні мати місця.

Що сказали би на се Поляки, колиб руский „Сокіл“ захотів устроїти злет в Дубні під Лежайском, або в Новім Санчи, де має свої філії? Очевидно, що вважалиб се за інвазію, а власти для занобіження евентуальним задиркам заказали би такого злету з місця.

Руска щадниця в Перемишлі.

Народна Торговля, Дністер, Ризниця були перші рускі інституції фінансові, котрі обудили в нашій суспільности довіре у власні сили і дали товчок до дальшої праці на поли економічній. Заохочена прикладом їх праці і поведження при-

ступила руска інтелігенция до закладання товариств кредитових і господарских: в р. 1894—1896 повстала »Віра« в Перемишлі, Каса задаткова в Стрию, Банк звязковий в Станиславові, Кредитовий «Дністер» і Защита землі у Львові, Надія в Бережанах, Самопоміч в Бродях, Теребовли і Городку, Руска Каса в Чернівцях, — за ініціативою Дністра утворено краєвий Союз кредитовий у Львові для організованя і патронізованя нових товариств, і від того часу пішла з правдивим запалом дальша робота; основано в протягу 8 літ цілий ряд товариств кредитових і продукційних, крамниць, спілок торговельних, спілок райфайзенок і молочарских спілок. Число їх росте з кожним роком о кільканайцять; для належного веденя їх і контролі утворено особний краєвий Союз ревізійний, котрий через спеціальних ревізорів переводить систематичні люстрації, щоби всюди робота йшла правильно і з пожитком для народа. Вже з кінцем р. 1904 належало до Союзу 84 стоваришень, котрі мали 44.124 членів, 1,732.751 К власного капіталу (уділів і резервового фонду) і 8,878.924 К вкладок, — річний оборот грошевий виносив 42,876.318 К, — в р. 1905 і 1906 цифри ті ще збільшили ся і збільшило ся число союзних товариств на 132. Ціла суспільність віднесла ся з довірем до сеї роботи і поперла свої товариства; приміром товариство кредитове Дністер посідає вже близько 2½ мільона вкладок, і багато других повітових товариств розвинуло ся гарно, посідають значний кредит в Банку краєвим і Союзі кредитовім. Уділяючи переважно кредиту господарям і властителям реальностей за інтабуляцією на перше місце, мають сї товариства матеріяльно повну гваранцію для льокованих у них капіталів, — але формально не посідають законної пупілярної гваранції, бо закон не признає стоваришенням кредитовим (ані руским ані польским) пупілярної обезпеки для вкладок. Дятого ті капітали, котрі після закона мусять бути льоковані в інституцях з пупілярною обезпекою, капітали і легати церковні, капітали фондацийні і гроші малолітніх не могли бути льоковані в руских стоваришеннях і лежали в касах ощадности або в цінних паперах. Нераз дискутована була kwestія що до уміщення церковних капіталів і вдовичо-сиротинських фондів в руских товариствах і в р. 1901 делегати комісії вдовичо-сиротинських фондів звернули ся до Дністра в тім предметі. По нараді з управою Дністра і краєвого Союзу кредитового узнано конечним старати ся у правительства о заснованя рускої щадницї, однак на разі не було виглядів на узисканя потрібного призову правительства. В р. 1903 дискутовано в кругах наших послів справу основаня акційного банку, однак переважила гадка що нам конечнійша на разі власна каса ощадности; в червні 1904 відбула ся нарада делегатів руских товариств фінансових, передискутовано проєкт статута рускої щадницї, представлено проєкт Екс. Митрополитови і Преосв. Епископам, котрі зичливо гадку прийняли і поперли, — і дня 1. жовтня 1904 внесли основателі просьбу через ц. к. намісництво о уділеня концесії на руску

щадницю у Львові. Тут стрінула ся справа з перешкодою, бо намісництво противило ся заснованю рускої щадницї у Львові. Числячи ся з тим фактом вибрали основателі другий старинний наш княжний город на осідок каси, Перемишль, — в котрім є столиця Епископа, і руска інтелігенция віддавна проявляє незвичайну діяльність і здвинула такі гарні інституції фінансові і інші народні, як товариство кредитове »Віра«, Спілку торговельно-промислового, Народний Дім, Дівочий інститут получений з ліцеєм, Мужеский інститут, і т. д. В липни 1905 предложило намісництво просьбу основателів міністерству справ внутрішних з прихильним внеском, міністерство по конференції з основателями зажадало в січні 1906 деяких змін в статуті і зложеня фонду гваранційного 40.000 К; основателі доповнили се зараз після жаданя міністерства і рескриптом з дня 30. мая 1906 ч. 42.091 дорученим на руки Екс. Митрополита узискали концесию на отвореня „Рускої Щадницї“ в Перемишлі після затвердженого статута. Тепер відбудуть ся в Перемишлі перші загальні збори товариства, а по виборі виділу ввійде каса в жите. Є се факт великої ваги для нашого розвою на поли економічній; хоч щадниця має свій осідок в Перемишлі, не є она касою льокальною, але має характер загальний краєвий, не є тільки для повіта перемиского або епархії перемискої, але для цілого краю, для всіх 3 епархій і всі Русини, з цілого краю, повинні горнути ся до сеї першої рускої щадницї і всі свої капітали, які вимагають пупілярної обезпеки, повинні від тепер льокувати тільки в своїй щадниці.

Руска щадниця в Перемишлі оперась на формі Товариства (є то т. зв. Vereinskasse), подібно як гал. каса ощадности у Львові. Звичайно повстають каси ощадности засновані через громади, міста і повіти, але може засновати касу ощадности також товариство і таких товариських кас ощадности є в Австрії 67; не ріжнять ся они що до вкладок ощадности, прав вкладчиків, заряду фондами, способу льокації і надзору правительства в нічим від міських або повітових кас, підлягають тим самим законам і дають таке саме безпеченство. Організация Рускої Щадницї в Перемишлі єсть від подібних кас товариських о стілько відмінна, що число членів Товариства Рускої Щадницї не є обмежене і члени обов'язані складати одноразові датки по 100 К на фонд основний, — коли в зал. касі ощадности у Львові число членів є обмежене до 80 і члени не вносять жадних внесів. На разі складає ся Руска Щадниця в Перемишлі з 73 членів основателів, котрі підписали статут і отримали концесию, межі ними всі 3 князі церкви і члени всіх 3 капітул (імена всіх членів основателів оголосить особно щадниця), а зложений фонд основний призначений на покриття коштів заснованя, друків, льокалю і адміністрації в першім році, — решта фонду і пізнійші вноси будуть перенесені на фонд резервовий щадницї. Окрім того розпоряджає щадниця особним фондом гваранційним 40.000

кор. на забезпечення вкладок і їх опроцентування, доки фонд резервний не досягне висоти 5% суми вкладок; сей фонд гаранційний є ульокований в цінних паперах і зложили його 10 товариств: кр. Союз кредитовий, тов. кред. Дністер, Народна Торговля, Віра в Перемишлі, Руска каса в Стрию, Банк звязковий в Станиславові, Товариство кредитове в Тернополі, Товариство урядників і священників, Хлопський Банк в Калущі і Руска каса в Рогатині. Що року відбуваються загальні збори членів Товариства щадниці, котрим дирекція складати має справозданє і замкненє рахунків, вибирають комісію контрольну і членів виділу.

Управу товариства становить виділ щадниці зложений з 12 членів, з котрих 9 вибирають загальні збори, а 3 іменують ординарияти. Виділ вибирає з поміж себе 2 членів дирекції і 2 заступників директорів, котрі разом з председателем виділу стан. влять дирекцію щадниці. Поза тим всі прочі постанови статута о вкладах ощадности і їх опроцентуваню, о книжочках щадничих і правах вкладчиків, о уділюваню позичок, есконтованю векслів, цензорах векслевих, льокваню фондів, о ужитю зисків річних, фондах товариства і надзорі правительственным суть такі самі, як у всіх касах ощадности, — бо для всіх кас обовязує той самий закон (т. зв. регулятив з 2. вересня 1874 (і для всіх приписаний вірцевий статут уложений через міністерство (розпор. мініст. з 19. мая 1882 ч. 1139). Витяг з статута і поясненє важнійших постанов обговоримо в особній статі для відомости широкого загалу, — на разі представилисьмо висше історію засновання і організацію товариства Рускої Щадниці в Перемишлі.

(Конець буде)

З державної ради.

Засіданє, яке зачало ся 1/2 8 вечером, отворив президент палати гр. Фетер посмертною згадкою про помершого нагло посла др. Біка, якої присутні вислухали стоячи. Відтак по відчитаню внесень та інтерпелаций приступлено в наглій дорозі до другого читаня бюджетової провізорії. По референті пос. Скене промовляли пп. Странский, Бобжинський і Елленбоген, а відтак перервано наради до нині.

В комісії виборчої реформи пос. Штайн домагає ся вилученя Галичини, так щоби новий виборчий закон увійшов в жите рівночасно з вилученєм.

Міністер внутрішних справ др. Бінерт, заявив у відповіді Гломбінському, що сльоб брати згляд виключно на число мешканців, то Галичині належало би ся 140·7 з усіх 495 мандатів, а коли узглядило би ся натомисть податкову силу, то належало би ся Галичині 64·8 мандатів. Коли обі цифри скомбіновано, то Галичині належить ся 102·8 мандатів, що правительство признало за відповідне по гадці проєкту кн. Гогенльога. Супротив висказу Гломбінського про податок крові, констатує міністер, що радше се на-

звати треба обовязком військової служби і що цифра рекрута криве ся з цифрою населеня, отже вже є вчисленою до комбінації розділу мандатів.

Пос. Кайзер підносить знов жаданє вилученя Галичини, а противить ся збільшеню польских мандатів та жадає утвореня одного німецького мандату в Галичині. Пос. Герольд прилучає ся до сих виводів, а пос. Груби полемізує з ними, ілюструючи чесько-німецькими відносинами в долішній Австрії. Пос. Гломбінський воював статистикою в полеміці з пос. Васильком, доказуючи, що Русинам не належить ся більше, як 25–26 мандатів, а проєкт дає їм 27, а відтак полемізував з Кайзером. По нїм промовляли пос. Демель, Хоц, Василько, Кіман і Герольд, а відтак перервано наради до нині о год. 5 по полудни..

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В середу: руско-кат. Єлсея, Методія; римо-кат. Володислава. — В четвер: руско-кат. Бронима; римо-кат. Льва П. папи.

— **Прибувайте на народне сьвято до Львова!** Товариство «Просьвіта» у Львові відбуваючи сегорічні свої загальні збори дня 29. червня присьвячує їх памяти першого будителя Галицької України і великого народного поета, Маркіяна Шашкевича. При нагоді зборів відбуде ся посьвяченє його пам'ятника на Личаківськїм кладбищі о год. 9. рано.

Прибувайте на се народне сьвято як найчисленнійше делегації філій і читалень «Просьвіти» з цілого краю, в першій же мірі делегати читалень львівського повіта. Прибувайте на него члени Товариства «Просьвіти», та загалом усі, для котрих дорога память поета! Прибувайте як найчисленнійше, щоби своєю присутністю віддати честь і поклоні памяти Того, що перший своїм словом поклав трівки підвалини під храм народного відродженя галицької України.

При сій нагоді порадимо ся на загальних зборах, що відбудуть ся в салі «Яд Харувім» при ул. Бернштайна, про судьбу нашого Товариства, та подумаємо, як далі повести просьвітне діло на добро і славу українського народу.

По загальних зборах відбуде ся в тій самій салі людовий концерт, в котрім возьмуть у верве участь хори всіх львівських читалень Тов-а «Просьвіта». Буде се перший в своїм роді концерт, що дасть змогу пізнати розвій львівських читалень. Ціни місць концерту такі: крісло I рядне 2 К, II-рядне 1·50 К, дальшерядні 80 с. Вступ на сядю 20 с. Білети можна набувати вчаснійше в «Сокільськїм Базарі» а в дни концерту при касі.

— **Концерт «Бандуриста».** З причини від Товариства незалежнах, концерт Тов. «Бандурист» відбуде ся не 1. липня але 3-ого, в второк, в великій салі «Народного Дому». Програму концерту подасть ся пізнійше. Рівночасно подаємо до відомости членам «Бандуриста», що в середу 27. відбуде ся перша проба з музикою в салі «Народного Дому» о год. 8. рано. Просимо отже являти ся точно і в комплекті. — *Виділ Тов-а «Бандурист».*

— **Каса ощадности міста Перемишля,** а так само каси ощадности в Стрию, Станиславові і Тернополі не приймають поліс Товариства «Дністер» і змушують руских селян, котрі затягають позички, щоби асекуровали ся тільки в Товаристві Краківськїм, — натомисть приймають дуже радо вкладки ощадности від Русинів і руских церков, — за то навіть відпишуть на руске письмо по польски. Не хотять ті каси тямити, що Перемишль, Стрий, Станиславів і Тернопіль положені в рускій часті краю, і що панове директори тих кас значний кавалок свого хліба дістають від Русинів.

Каса ощадности м. Ярослава, ухвалила була і письменно потвердила, що буде приймати поліси «Дністра» але се тільки для ока людського, а в практиці також відкидає поліси «Дністра», і змушує селян переносити ся до Фльоріянки, — помімо того, що в тій касі урядує директор Русин..

Супротив того дуже дивує цивільна відвага директора перемискої міської каси ощадности п. Ангерманна, який сьміє писати, що не треба рускої щадниці, і що він не знає «польских» кас ощадности, бо теперішні каси ощадности будьто служили обом народам і не були ніколи уважані для польских цілий партийних! Так то все у Поляків, — на словах гарні деклямації, а в практиці повинім навіть в інституціях фінансових, напханних рускими грішми. Нехайже зятимлять собі Русини землі перемискої, стрийської, станиславівської, тернопільської і ярославської, що повстала вже «Руска Щадниця» в Перемишлі, і що ані оден сотик руский не повинен бути повірений панам Ангерманнам, і тим подібним повиністам в тих 5 касах. Учім ся від тих панів розуму!

— **Для Бережанщини.** В середу дня 4. липня с. р. відбуде ся о 2. год. по полудни в салі «Наді» в Бережанах крамарске віче з рефератом п. І. Петрушевича. О годині 4. відбудуть ся загальні збори філії тов-а «Просьвіта» з рефератом д-ра А. Чайковського про алькоголізм.

— **В Бібрці** відбули ся 14. с. м. загальні збори членів політ. Тов-а «Руска Рада». Доси се політичне товариство не проявляло майже ніякого життя, головню тому, що провід у нїм понав в руки москвофілів. Політичне осьвідомленє руского загалу в послідних часах вплинуло благодатно й на Бобреччану а в слід за тим визначнійші народні діячі в сїм повіті постановили зреформувати засьвічену бобречку «Руску Раду» і зробити її справдішним осередком політичного життя. Основою тої реформи став передовсім вибір иншого виділу, до котрого ввійшли: о. Іван Винницький з Залесець яко голова, п. Гринько Юшкович місто голова, о. Зацерковний з Водник секретар, п. Йосиф Куций касир, а дальше о. Стефан Донарович, пп. Орлевич, Сисак, Прибила, Мох і Дикий. Москвофіли лишили ся з листом своїх кандидатів в меншости і сейчас винесли ся з льокалю. Тепер є надія, що товариство, очистившись від москвофільских неробів, розвине успішну діяльність в хосен цілої Бобреччини.

— **Хліборобські страйки а військо.** З Бучаччини донесено про вибух хліборобских страйків. На жаданє староства вислано зі Львова дві компанії 30. п. п. До Рівдяв в рогатинськїм повіті вислано на страйки шкадрону 14. полку драгонів.

— **Вступні іспити** до I. класи і до класи приготовляючої в ц. к. рускій гімназії в Коломиї розпочнуть ся дня 14. липня с. р. Зголоситись в Дирекції треба 12. або 14. липня і принести з собою: метрику (безумовно) і сьвідоктво щіпленої віспи. Ученики, що скінчили IV. зглядно III. класу народної школи, мають предложити також сьвідоктво тої школи.

— **Товариство «Просьвіта» в Катеринодарі.** Начальник кубанської области затвердив статут українського товариства «Просьвіта» в Катеринодарі над рікою Кубань. З статута видно, що товариство має на меті відкривати школи, музеї, уряджати лекції, курси, запрошувати лекторів для мандрівок по области. Товариство має право підтримувати грошима книгозидавництва, торгувати книжками з власних кіосків і розсилати найманих людей для продажи українських книжок по области. Має воно право видавати стипендії, а до обовязку членів его відносить ся висовувати з народу талановитих учеників, даючи їм змогу здобувати широку осьвіту.

— **Іспит зрілости** в рускій гімназії в Коломиї відбув ся під проводом кр. інспектора п. І. Левицького. Здали іспит: Амбровяк Іван, Аронець Андрій (з відзнач.), Базилевич Анатоль, Герасимович Сильвестер, Каратницький

